

Dopis z Ružencového kostola číslo 77

Milí priatelia, členovia nášho spoločenstva modlitby,

keď býva v týchto dňoch vonku zamračené, sneh a mráz, je o to zreteľnejšie, aká dôležitá je hrejivosť vzťahov, ktorú prinášajú do nášho života druhí ľudia a aké potrebné je mať na svete niekoho blízkeho – a môže byť i mnoho kilometrov vzdialený – s kým sa človek môže podeliť o radosti i starosti, aké práve prežíva. Nech vám i tento dopis prinesie aspoň trochu tohoto ľudského tepla a zahreje vás pri srdci, aj keď je vonku sneh a mráz.

Predminulú nedeľu v evanjeliu zazneli slová o tom, ako rybári Šimon Peter, Jakub a Ján opravovali svoje siete, ale potom im Ježiš poradil, aby zašli na hĺbinu a svoje siete tam spustili. Keď to urobili, vytiahli také veľké množstvo rýb, že sa im siete trhali a lode sa potápali a to nebolo všetko. Vzápätí dostali títo „úspešní rybári“ prísľub, že už nemusia byť rybári, pretože keď pôjdu s Ježišom, stanú sa z nich rybári ľudí.

V dnešnej dobe je moderné vytvárať medzi ľuďmi rôzne siete. Nie sú z povrazov, ale sú virtuálne, sociálne a internetové. Kto je v sieti, je prepojený s druhými, môže si po sieti posielat rôzne správy a vedieť o sebe. My máme tiež podobnú sieť, pomocou ktorej sa môžeme navzájom trochu „zahriať pri srdci“ a ani nemusíme vlastniť počítač – je to sieť našich modlitieb a štyrikrát za rok tiež „sieť“ týchto dopisov z Ružencového kostola. Podme túto sieť podobne ako Ježišovi učeníci spustiť na hĺbinu. Ako?

Niekoľko krát za rok k vám odosielame asi 1600 takých dopisov (600 má svojich adresátov na Slovensku, niekoľko desiatok v nemecky hovoriacich krajoch a zbytok je posielaný na rôzne miesta v celej Českej republike) a pevne veríme, že vám prinášajú slová útechy, povzbudenia i poučenia. V poslednej dobe začalo prichádzať stále viac dopisov tiež opačným smerom – totiž od vás k nám. Ďakujete nám a píšete o tom, čo ste prežili, alebo čo prežívate, píšete, ako s láskou na niekoho alebo na niečo vzpomínate, alebo sa s vďačnosťou zmieňujete o tom, čo vás v živote obohatilo... Mnohé slová sú tak hlboké, že je škoda sa o nich nerozdeliť.

Obraciam sa preto na vás s novou výzvou a s veľkou prosbou. Píšte nám, prosíme, ďalej svoje dopisy a kto bude mať len trochu chuti, sily a odvahy, vezmite tiež do ruky pero a papier a pridajte sa. Zajdite, prosíme, na hĺbinu svojich spomienok – čo pekného ste prežili, koho vzácneho ste v živote stretli, aké múdre slová vás v živote zasiahli a dodnes si ich pamätáte, alebo slová akej modlitby vám boli v živote útechou. Môžete tiež poslať fotografiu, keď sa k vášmu dopisu bude vzťahovať.

Vaše dopisy vám potom chceme rozosielať ďalej a tak sa o sebe navzájom dozvieme. Budeme vedieť, že niekde žije niekto, kto má práve veľkú starosť, alebo veľkú radosť, a budeme na neho môcť myslieť vo svojich modlitbách. Budeme sa tak zaoberať nie len minulosťou, ale tiež prítomnosťou, budeme vedieť, kto do nášho spoločenstva patrí a za koho sa môžeme modliť. Dozvieme sa tiež o tom, keď niekto z vášho okolia bol členom nášho spoločenstva a zomrel.

Povedzte o našom spoločenstve modlitby i ľuďom vo vašom okolí. Radi vám tiež zašleme knihu o Ružencovom kostole s mnohými farebnými fotografiami. Každú sobotu je o 9.00 hodine svätá omša v Ružencovom kostole ku cti Panny Márie za živých i mŕtvych členov nášho spoločenstva.

Tešíme sa na vaše dopisy.

Február 2010